

השבת של רבי נחמן מברסלב

טוב להגיד ולשיר **נְחֵם נְחֵם נְחֵם נְחֵם נְחֵם** נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

בהעלתך

בכל ביתי נאמן הוא ...

הכלל שעיקר קיום העולם, הוא על ידי אמונה, כמו שכתוב: **וכל מעשהו באמונה**, וכל התורה כולה עומדת על האמונה, כמו שכתוב: **כל מצותיך אמונה**.

וכמו שאמרו רבותינו ז"ל: **בא חבוק והעמידן על אחת וצדיק באמונתו יחיה**.

כי, ברוך ה', יש לנו איש נאמן באמת, שראוי לסמוך עליו. ואנו יודעין מה לסחור בזה העולם, הוא משה רבינו, עליו השלום, שהצליח אותנו בהצלחה הנצחית, והודיע לנו מה אנו צריכין לסחור בזה העולם, הרחוק מאד מעולמות עליונים.

כי אנחנו לא באנו לזה העולם, כי אם לסחור בו סחורות למרחקים גדולים, ששם מצליחים ומרוויחים הרבה מאד מאד, באלו הסחורות שסוחרים בזה העולם הגשמי דייקא, רווח גדול ונפלא ונורא מאד, בלי שיעור וערך, **עין לא ראתה וכו'**, כמו שכתוב בלקוטי תנינא, בסימן נ"ה, עיין שם.

אבל אין אדם יודע במה משתכר בזה העולם, הרחוק מאד ממדינתנו שאנו צריכין לשוב לשם.

על כן חמל עלינו ה' יתברך, ושלח לנו רועה נאמן, הוא משה רבינו, עליו השלום, שכתוב בו **בכל ביתי נאמן הוא**. והוא חמל עלינו. הוא הצליחנו. הוא האיר עינינו והודיע לנו כל התורה והמצוות, שמסר לנו מפי הקדוש ברוך הוא, והודיענו כל הסחורות הקדושות, שאנו צריכין לסחור בזה העולם, שהם **לבישת ציצית והנחת תפילין ושאר כל המצוות הקדושות והנוראות**.

ובודאי, אין אנו צריכין עתה לבלות ימים, חס ושלוש, לחקור, חס ושלוש, אם יצליח באלו הסחורות, כי בודאי מי שחוקר בזה, מלבד מה שהוא רשע ואפיקורוס וכו', אף גם הוא שוטה ואוויל ופתי ומשוגע, שרוצה להיות חכם להרע, לחקור אחר איש נאמן כזה, ורוצה לידע דווקא בדעתו ולהבין בשכלו, מדוע יצליח בזאת הסחורה.

היש פתי מזה? שכותבין לו ממרחקים, אנשים נאמנים וחכמים אמתיים נוראים כאלה, שימהר לסחור אלו הסחורות בתכלית המהירות והזהירות, כי יצליח בהם מאד **הנן**

עתק בלי שיעור, והוא בזדון לבו מתעצל ורוצה לחקור תחילה הטעם, מדוע אלו הסחורות חשובים שם, ובתוך כך מתעצל לסחור הסחורה, ומבלה ימיו בהבל וריק, ובא לשם בחרפה וכלימה, ריק ונעור מכל טוב, מכל שכן אם הביא לשם דברים האסורים לבא לשם, שמענישין את המביאים לשם בעונשים קשים ומרים מאד, בלי שיעור.

אוי לאותה בושה אוי לאותה כלימה.

והנמשל מובן ממילא, שמשה רבינו, עליו השלום, וכל הצדיקים הנביאים ראשונים ואחרונים, וכל התנאים ואמוראים וכו', כותבין לנו להזהר לקיים תורת משה, כי נצליח על ידי זה מאד, בעולם הבא; והם אנשים נאמנים חכמים ונבונים, ואוהבים אותנו באמת.

אל מול בני המנורה יאירו שבעת הנרות

בודאי אין אנו צריכים לחקור אחריהם, חלילה - רק להאמין להם, ולילך בדרכיהם; ועל ידי זה, נוכל לסחור כל הסחורות הקדושות - **שהם תורה ומצוות**.

כי אין אנו צריכין לבלות ימינו על שום חקירה, לחקור אחריהם, חלילה, רק כל ימינו נעסוק לקבץ ולסחור אלו הסחורות, היקרים מפז ומפנינים, וכל חפצם לא ישוו בהם.

וזה ששבח שלמה המלך, עליו השלום, את האמונה הקדושה: **אשת חיל מי ימצא וכו'**, כי האמונה הקדושה נקראת אשת חיל, כי **אמת ואמונה הם בחינת איש ואשה** (כמובא בסימן ז' עיין שם).

והוא משבח את האמונה, שהיא אשת חיל בכל השיר הזה, בלשון רווח והצלחה, בסחורה שהיא מצלחת ומרווחת הרבה בסחורתה, כמבואר בכל השיר הנפלא הזה, מתחילתו ועד סופו, היינו כנ"ל.

כי עיקר הצלחת האדם בסחורה הקדושה, הצלחה אמתיית ונצחית, היא על ידי האשת חיל, שהיא האמונה הקדושה, שנקראת אשת חיל כנ"ל, וכמובא בכל כתבי האר"י, שהאמונה היא בחינת **מלכות**, שהוא בחינת **אשה יראת ה'**, בחינת **אשת חיל**, היינו כנ"ל. וזהו: **הייתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה**, שעל ידי האמונה הקדושה, שסומכין על משה רבינו, עליו השלום, ועל הצדיקים ההולכים בדרכיו, על ידי זה, יכולים לסחור סחורות למרחקים, ולהביא לחמו וחיותו לנצח, ממרחקים גדולים, אף על פי שאין אנו יודעין מה לסחור לשם, כי כבר הודיע לנו איש נאמן באמת, מה אנו צריכין לסחור לשם, שעל ידי זה נצליח שם תמיד, וכנ"ל.

(הלכות גילוח - הלכה ד', ג')

סיפור

אמר המעתיק: שמעתי, אשר פעם אחת, היה שרפה בברסלב, אחר כך הלך מוהר"ן ז"ל עם עוד איזה אנשים, להביט על מקום השרפה.

וראה שהבעל הבית בוכה מאד, ומחפש איזה חתיכת עץ או ברזל, שיצטרך לו עוד בעת שיבנה ביתו מחדש, ולקט אותם אחד אחד, ענה ואמר לאנשיו: הראיתם! איך שזה הבעל הבית שנשרף ביתו, עם כל זה אינו מייאש את עצמו מלחזור ולבנותו, ומלקט כל הדברים שיצטרכו לו, בעת הבנין.

כך הדבר ברוחניות, גם כן, אף שהבעל דבר מתגבר מאד על האדם, וכמעט ששורף אותו לגמרי, אף על פי כן אסור לו לייאש את עצמו, רק צריך ללקט ולחפש איזו נקודת טובות מתוך רבוי החטאים אשר נכשל בהם, ועל ידי זה יזכה לשוב לה' יתברך באמת, כמבואר בהתורה **אזמרה וכו'** (לקוטי מוהר"ן א', סימן רפ"ב)

(כוכבי אור - אנשי מוהר"ן, כ"ט)

חיי מוהר"ן

שמעתי, שפעם אחת, היה איש אחד מאנשי שלומנו קובל לפניו מאד על חסרון פרנסתו.

אמר לו רבינו, זכרונו לברכה: **איני יודע איך יש לכם לב כזה, לבלבל**

מחמת עייפות נפשי מהתלאות המרות מכל צד, הגובר עלי מכל הצדדים, לא עליך, ואשר סבבני מכל הצדדים, אין לי דעת ואין לי דיבורים וכוח לכתוב; אך למען נועם אהבתך התקוע בעומק לבי, כתבתי בכל כוחי, כי ה' יודע ועד וגם לבבך מבין ויודע היטיב, שנפשך קשורה בנפשי, ואיני מסיח דעתי ממך, בכל יום, תמיד, לאשר ידעתך שמושרש בפנימיות לבבך, נקדת האמונה הקדושה בה' ובתורתו ובהצדיק האמת, בחיר מבחירי צדיקיא, שהוא מעיין כל הישועות, אשר בדבריו יכולים להתנחם ולהחיות את נפשנו תמיד; ועל כן, אני מחיב לעסוק בזה...

שקדיש את כל חייו ואת לבבו הרחב וכשרונותיו הברוכים, ואת כל חיותו, לגדל להדר ולפרסם את שם הצדיק האמת, היחיד בעולם, העולה לעילא ולעילא על כל הצדיקים

**" הצדקה היא רפואה
לכל המכות "**
**" אין צדקה נחשבת
כמו צדקת הדפוס "**

אחים יקרים, תרמו נא, בעין יפה, למען הוצאת העלון.

בכל סניפי הדואר, הפקידו נא על חשבון מספר 7-2255-89

האמיתיים, יחידי הדורות, שהוא מחסה ומגן לנו לדורות עולם, אפילו בתוך כל מיני חושך והתרחקות של כל אחד ואחד, העובר בדורותינו אלה.

אשריך אחי, אשריך אלפים פעמים.

שקדיש את לבבו הרחב, וכשרונותיו הברוכים, ואת כל חיותו, לגדל להדר ולפרסם את שם הצדיק האמת, היחיד בעולם, העולה לעילא ולעילא על כל הצדיקים האמיתיים המובחרים, יחידי הדורות, שהוא מחסה ומגן לנו לדורות עולם, אפילו בתוך כל מיני חושך והתרחקות של כל אחד ואחד, העובר בדורותינו אלה, המקשר נפשות ישראל לה' יתברך כחותם על לבו.

(מספר אָבִי הנחל ב' - מכתב קס"ו)

מידות

- ❖ מה שישראל הולכים בגלות מאמה לאמה, הוא סימן שיבוא משיח.
- ❖ כשאמות מחרפין אותנו ביותר, זה סימן על משיח.
- ❖ משיח יבוא בשנת ברכה.

כחוט השערה, גם אותו יכול הצדיק להעלותו ולחדשו לטובה בגודל כחו.

וזה עיקר ההתחזקות של כל אחד, כי אפילו הגרוע שבגרועים, יהיה מי שיהיה, אפילו אם עכשו עובר עליו מה שעובר, כל זמן שאוחז את עצמו בהצדיק האמת, יש לו תקוה טובה ונפלאה לנצח.

גם צריכין, שכל אחד יחזק את חברו ויעוררו זה את זה באהבתו יתברך, ויזכיר כל אחד את חברו כל העצות טובות שיודעים ומבינים, כל אחד כפי מה שקבלו מרבים.

(לקוטי צעות - התחזקות, ג').

תפילה

... ותזכנו, ברחמיך הרבים, שיהיה אהבה ושלוש גדול בינינו תמיד, עד שנהיה כלנו נכללים זה בזה, ונעורר זה את זה, ונזכיר זה את זה, לשוב אליך באמת, לשבר ולבטל את כל התאוות רעות ומידות רעות מאתנו, ולזכות לכל המידות טובות, לעשות הטוב והישר בעיניך, כל ימי חייו.

וכל מה שחסר לאחד מאתנו, מכל עמך בית ישראל, איזה מידה טובה או תיקון, וביטול איזה מידה רעה, נזכה תמיד להזכיר אחד את חברו, לעוררו ולחזקו ולאמצו, לתקן הכל, בחיים חיותינו.

ונזכה כלנו, לשוב אליך בתשובה שלמה באמת, לתקן את כל אשר פגמנו מנעורינו עד היום הזה. ומעתה תהיה בעזרנו, שנהיה כלנו כרצונך הטוב באמת, ולא נסור מן רצונך לימין ולשמאל, מעתה ועד עולם, ותמשיך עלינו השגחתך בשלמות...

(לקוטי תפילות א', י"ג).

מכתב

הריני מעורר ומזרוז ומחזקו, להתגבר ולהתקרב ולהתקשר לאור הצדיק, ולקבל דבריו, החיים וקיימים לעד, עד טרם שיפרח היום ונסו הצללים...

שקדיש את לבבו הרחב וכשרונותיו הברוכים, וחושב מחשבות עמוקות ותחבולות עצומות, לגדל להדר ולפרסם את שם הצדיק האמת, העולה על כל הצדיקים יחידי הדורות, שהוא מחסה ומגן לנו לדורות עולם, אפילו בתוך כל מיני חושך והתרחקות, שעובר על כל אחד בדורות הללו.

אשריך אחי, אשריך אלפים פעמים, שפנימיות לבבך מבין, ומרגיש האמת האמתי דאמתי, המאיר עכשו בכל העולמות, שלום וישע רב.

אותי בהבלי עולם הזה! הלא, אני דומה כמי שהולך יומם ולילה במדבר, וחותר ומבקש לעשות ממדבר ישוב!?! כי, בכל אחד מכם, בלבו מדבר שממה מאין יושב, ואין שם מדור לשכינה. ואני חותר ומבקש, בכל עת, לעשות איזה תיקון ומקום בלבבכם, להיות שם מדור לשכינה.

הלא, כמה יגיעות צריכין, לעשות מאילן סרק עב, שקורין דמב, לעשות ממנו כלים יפים וראויים לתשמיש אדם?...

כמה יגיעות צריכין לזה, עד שמסתתין אותנו ומנסרין אותנו, ומתקנין אותנו, במעצד ובשאר כלים הצריכין לזה.

כמו כן ממש, יגיעות כאלו צריך אני ליגע את עצמי, עם כל אחד מכם, לעשות עמו איזה תיקון.

ואתם מבלבלין אותי בהבלים כאלה!?! (חיי מוהר"ן, ר"מ, א')

צדיק

... הצדיק זוכה לברר השינה ולפתור חלומות בשלמות. והוא מחזק ונותן עצה, לכל מי שרוצה לחוס על נפשו, שבעת שמתעורר בו איזה טוב, אזי יזדרז וימהר לחטוף תורה ומעשים טובים, כל מה שיוכל, כדי שיהיה לו לפיקדון לימי הרעב, חס ושלוש, שהם ימי הרע שעוברין על האדם, שאז יוכל להחיות את עצמו בהטוב שקיבץ בתחילה בימי נעוריו, שזה בחינת העצה שנתן יוסף הצדיק: **ויצברו בר** וכו', **והיה האוכל לפיקדון** וכו'.

(אוצר היראה - צדיק, מ"א)

עצות

החברים המקרבים לצדיקי אמת, ואוחזים את עצמן בהם, ראוי שיחזקו זה את זה, ויעוררו זה את זה, ועיקר ההתחזקות הוא בגודל כח הצדיק האמת, שהוא גדול כל כך, עד שיכול להעלות גם נפשו הפגומה ביותר, ולא יצאה עדיין מחול אל הקודש, אפילו